

Poklad v hlinených nádobách

2. Kor. 4,7 – „*Tento poklad máme, pravda, v hlinených nádobách, aby sa ukázalo, že tá prenesmierna moc je z Boha, a nie z nás.*“

1. O akej moci to píše ap. Pavol v spomínanom liste do Korintu? Bola to moc Ducha Svätého, ktorá sa prejavovala skrze apoštolov v prvokresťanskej cirkvi. Píše o tom evanjelista Lukáš v knihe Skutky apoštolov. Moc Ducha Svätého im dávala schopnosť svedčiť, milovať, slúžiť, trpieť a tiež obetovať svoj život. Prostredníctvom apoštolov sa dialo veľa zázrakov a znamení. Dokonca aj židovská rada sa pýta Petra a Jána v prípade uzdravenia chromého pri Krásnej bráne (**Sk 4,7.**) „*Akou mocou a v mene koho ste to učinili?*“ - kto vám dal poverenie?

Elen G. White v knihe – **Túžba vekov** (380) píše „Duch milosrdenstva a služby vanul v prvej cirkvi po vyliatí Ducha Svätého. „*Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu. A nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné.*“ „*Medzi nimi nebolo núdzneho,*“ „*apoštolí veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť*“ (Sk 4,32.34.33).

2. V gréčtine existujú 3 rôzne výrazy pre moc:

a) *dynamis* = zázračná moc – výraz sa používa obvykle pre Ježišove zázraky a divy – je to moc schopná konať zázraky.

Lk. 4,36 – „*Vtedy prišiel na všetkých úžas a takto hovorili medzi sebou: Čo je to za slovo, že v moci a sile rozkazuje nečistým duchom, a vychádzajú?*“

Lk 8,46 – „*Ale Ježiš povedal: Dotkol sa ma niekto, lebo som pocítil, že sila vyšla zo mňa.*“

b) *kratos* = vládnuca moc – týka sa panovníka, Ježiš tento výraz nepoužíva.

c) *exúsia* = vyjadrenie autority - oprávnenie alebo právo niečo urobiť.

Mt. 21,23 – „*Keď prišiel do chrámu a učil, pristúpili k Nemu veľkňazi a starší ľudu a spýtali sa Ho: Akou mocou toto robíš? A kto Ti dal tú moc?*“

Mk 2,9-10 – „*Čo je ľahšie, povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy - a či povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a choď? Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi - hovorí ochrnutému: Vravím ti, vstaň; vezmi si lôžko a choď domov“ – Ježiš mal právomoc odpúšťať hriechy.*

Mk 3,14-15 – „*Vtedy ustanovil si dvanástich, aby boli s Ním, poslal ich kázať a dal im moc vyháňať démonov*“ - Ježiš túto moc dal aj učeníkom.

Učeníci, aj keď vyhánali démonov, nerobili to vlastnou mocou, ale v mene Ježiša Krista – mali túto právomoc len prepožičanú od vyššej autority.

Jn 1,12 – „*Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno*“ Božími deťmi sa môžeme stať preto, lebo sme prijali Ježiša Krista, ako najvyššiu autoritu.

Obyčajní ľudia si všimli rozdiel medzi učením zákonníkov a Ježišovým učením (Mt. 7,29.). „*Učil ich totiž ako taký, čo má moc (autoritu) a nie ako ich zákonníci*“. Ježiš ako najvyššia autorita sa pri vyučovaní zamerával na to najdôležitejšie – na Božie kráľovstvo, zatiaľ čo zákonníci sa snažili budovať svoju autoritu na nepodstatných maličkostiach (umývanie rúk, čo robiť resp. nerobiť v sobotu a pod.)

Ježiš túto autoritu – moc potvrdzuje aj vo veľkňazskej modlitbe (**Ján 17,2**) – „*Otče, prišla hodina; osláv svojho Syna, aby Syn oslávil Teba, ako si Mu dal moc nad všetkými ľuďmi, aby im dal všetko, čo si Ty dal Jemu, (totož) večný život.*“ Ježiš dostal moc nad každou bytosťou, ale nejednalo sa tu o vládnucu moc – ovládanie – ale o to, že on dáva večný život.

Ježiš si túto autoritu nenecháva pre len seba, ale posielal učeníkov (Jn 17,18), aby zvestovali ľuďom „vo svete“ poznanie Boha a tým dokončili Božie dielo – **Mt. 28,19-20** – „*Choďte teda, činite mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.*“

3. Určite nás napadne, že je tu riziko zneužitia tejto moci – autority a preto Pán Boh musel dať akúsi *záchrannú brzdu*, aby sa to neuberalo nesprávnym smerom (príčinou je hriech a tiež hriechne prostredie).

História mnohokrát potvrdila zneužitie moci, a to ako v starom Izraeli, tak aj v súčasnej dobe.

Tú *záchrannú brzdu* obrazne vyjadruje Pavlov výrok (2 Kor 4,7) „*ten poklad máme v hlinených nádobách, aby nesmierna moc bola z Boha a nie z nás*“ Hlinená nádoba kedysi predstavovala bežný obal.

Príklad: Zvitky od Mŕtveho mora - Kumráň nájdené v r. 1947 boli v hlinených nádobách. (zvitky mali mimoriadny význam pre potvrdenie vierohodnosti Biblie).

Hlinená nádoba v prenesenom zmysle znamená telesnú schránku človeka, ale aj ľudskú nedostatočnosť, únavu, choroby, úzkosti a pod.

Ap. Pavol trikrát prosil Boha, aby od mu odobral určitý telesný nedostatok, ale Boh hovorí nie - **2 Kor. 12,5-8-9** „*Tri razy som prosil Pána, aby ho odstránil odo mňa*“ „*Dost máš na mojej milosti; lebo (moja) moc sa v slabosti*

dokonáva. Najradšej sa teda budem chváliť slabosťami, aby prebývala vo mne moc Kristova.”

Na tejto skutočnosti ap. Pavol pochopil, že Božia moc najlepšie vynikne na pozadí ľudskej slabosti. Pavol sa prestal sústreďovať na pominuteľnú telesnú schránku, ale zameral sa na nedocniteľný obsah – na Božiu moc, prebývajúcu v ňom.

Elen G. White v knihe **Túžba vekov** (201) píše k tejto téme nasledovné:

„Tu je dôvod, prečo kázanie evanjelia bolo zverené omylným ľuďom a nie anjelom. **Je zrejmé, že sila, ktorá pôsobí v ľudskej slabosti, je Božia moc, a to nás povzbudzuje veriť, že moc, ktorá môže pomôcť iným, práve tak slabým, ako sme my, môže pomôcť aj nám.**“

Boh nás používa na šírenie svojej dobrej správy a dáva nám moc konať svoje dielo. Najväčšie Božie skutky robia tí, ktorí sú z ľudského hľadiska najslabší. Aby sme rýchlo neskĺzli k pýche na vlastné schopnosti a zručnosti, Boh občas dopúšťa skúšky a problémy, aby sme si uvedomili, že sme len hlinené nádoby, a že ten vzácny poklad nie je z nás, ale od Boha.

Ak si uvedomíme, že je to Božia moc, nie naša, potom nás to motivuje k udržiavaniu každodenného kontaktu s Bohom – so zdrojom našej moci,

4. Aplikácia:

Ste spokojní so svojou hlinenou nádobou – nesnažíte sa ju niekedy okrášliť aspoň zvonka ?

Príklad:

Charles William Eliot (1834-1926), niekdajší riaditeľ Harvard University, mal na tvári materské znamienko. Veľmi sa kvôli tomu trápil. Ako chlapcovi mu povedali, že sa s tým nedá nič robiť. Vraj lekári to nemôžu odstrániť. Jeho mama mu vtedy dala užitočnú radu: „Syn môj, nemôžeš sa zbaviť tejto nepríjemnosti. Ale čo môžeš, s Božou pomocou môžeš rásť na svojej myslí a duši do takej veľkosti, že ľudia zabudnú hľadiť na tvoju tvár.“

Prečo nám tak veľmi záleží na vonkajšej kráse a tak málo na kráse nášho vnútra, veď hlinená nádoba nie je dôležitejšia, ako jej obsah.

Ap. Pavol prirovnáva krehkosť hlinenej nádoby k ľudským slabostiam.

2.Kor 12,10 – „*Preto mám zaľúbenie v slabostiach, pohaneniach, súženiach, prenasledovaniach, v úzkostiach pre Krista; lebo práve keď som slabý, som mocný.*“

Tento príklad vonkajšej slabosti spomína ap. Pavol aj u Ježiša (**2 Kor 13,4** – „*Hoci bol ukrižovaný v slabosti, predsa žije z moci Boha. Aj my sme v ňom slabí, no predsa z Božej moci s ním budeme žiť pre vás.*“

Ježišova moc (autorita) bola prikrytá telesnou slabosťou; práve tak, ako je evanjelium ukryté a pre bežných ľudí je bláznovstvom **1 Kor 1,18** - „*Slovo o kríži je totiž bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou*“

Tak, ako to bolo za čias ap. Pavla i dnes považujú mnohí ľudia posolstvo o Kristovej smrti za úplný nezmysel. Spoločnosť, v ktorej žijeme, uznáva iné hodnoty – postavenie v spoločenskom rebríčku, vplyv, majetok.

Argumentovať proti týmto skutočnostiam krížom a utrpením je obyčajne na posmech.

To čo ap. Pavol hovorí o sebe - *keď som slabý som silný* - platí aj pre každého z nás a aj pre cirkev.

- čím sme slabší, tým viac môže cez nás pôsobiť Božia moc,

- čím slabšia je cirkev, tým viac sa môže skrze ňu pôsobiť moc Ducha Sv. – aby ľudia videli Kristovho Ducha v našom spoločenstve,

Záver:

Apoštol Pavol hovorí o sebe, že je slabý ako kazateľ, aby sa tým viac prejavila u neho Božia moc. Tým dáva príklad aj nám. Všetky nezdary, pokorenia a skúšky, ktorými prechádzame, sú pre Boha príležitosťou, aby zjavil Kristovu moc a jeho prítomnosť v nás. Naše pominuteľné telá sú síce podrobené utrpeniu a bolesti, ale Boh nám zaslúbil svoju pomoc až do konca.

A na povzbudenie ešte jeden citát ap. Pavla:

- **1 Kor 2,3-5** – „*A ja som bol u vás i slabý i bojazlivý a veľmi prestrašený, moja reč a moja kázeň nebola v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale Božej moci.*“ A to je dobre, pretože vaša viera nemá stáť na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.“

Amen